

HOTĂRÎREA CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru controlul constituționalității Hotărîrii
Parlamentului nr.807-XV din 5 februarie 2002
"Cu privire la stabilirea datei alegerilor locale generale"*

Nr.10 din 19.02.2002

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.33-35/3 din 07.03.2002

* * *

* M.O., 2002, nr. 21-22, art. 99.

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională în componența:

Victor PUȘCAȘ	- președinte
Mihai COTOROBAI	- judecător - raportor
Mircea IUGA	- judecător
Constantin LOZOVANU	- judecător - raportor
Dumitru PULBERE	- judecător - raportor
Elena SAFALERU	- judecător

cu participarea grefierului Corina Popa, deputatului în Parlament Valentin Chilat, unul din autorii sesizării, reprezentantului grupului de deputați în Parlament, semnatari ai sesizării, Bogdan Ciubotaru, reprezentantului permanent al Parlamentului la Curtea Constituțională Ion Creangă, președintelui Comisiei juridice, pentru numiri și imunități a Parlamentului Maria Postoico, președintelui fracțiunii Partidului Comuniștilor din Republica Moldova în Parlament Victor Stepaniuc, călăuzindu-se de art.135 alin.(1) lit. a) din Constituție, art.4 alin.(1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.4 alin.(1) lit. a) și art. 16 alin. (1) din Codul jurisdicției constituționale, a examinat în ședință plenară deschisă dosarul privind controlul constituționalității Hotărîrii Parlamentului nr.807-XV din 5 februarie 2002 "Cu privire la stabilirea datei alegerilor locale generale".

Drept temei pentru examinarea dosarului a servit sesizarea deputaților în Parlament Iurie Roșca, Vlad Cubreacov, Ștefan Secăreanu, Riorita Paterău, Andrei Conișescu, Efim Zubcu, Valentin Chilat, Eugeniu Gîrlă, Iulian Glavan, depusă la 8 februarie 2002, în conformitate cu art.24 și 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.38 și 39 din Codul jurisdicției constituționale.

Prin Decizia Curții Constituționale din 12 februarie 2002 sesizarea a fost acceptată spre examinare în fond și înscrisă în ordinea de zi.

Examinînd materialele dosarului, punctele de vedere comunicate de Parlament, Președintele Republicii Moldova, Guvern și audiind informația prezentată de judecătorii-raportori, argumentele expuse de participanții la proces,

Curtea Constituțională

a c o n s t a t a t :

1. La 5 februarie 2002 Parlamentul a adoptat Hotărîrea nr.807-XV "Cu privire la stabilirea datei alegerilor locale generale" (în continuare - Hotărîrea Parlamentului nr.807-XV).

Potrivit art.1 din hotărîre, alegerile locale generale se fixează pentru data de 7 aprilie 2002. Prin art. 2 al acesteia, Parlamentul, în conformitate cu art.12 alin.(3) lit. d) din Legea privind statutul

juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri), recomandă Adunării Populare a Găgăuziei fixarea datei alegerilor în autoritățile administrației publice locale din Găgăuzia la 7 aprilie 2002. Conform art.3, hotărîrea intră în vigoare la data adoptării și la aceeași dată, 5 februarie 2002, este publicată în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

2. Autorii sesizării afirmă că Parlamentul, fixînd prin Hotărîrea nr.807-XV alegerile locale generale pentru data de 7 aprilie 2002 în mod nejustificat a întrerupt mandatul autorităților administrației publice locale din Republica Moldova alese în scrutinul din 23 mai 1999, desfășurat în baza Hotărîrii nr. 293-XIV din 19 februarie 1999**, adoptată de Parlamentul de legislatura a XIV-ea. Potrivit Codului electoral (art.119 alin.(1), autoritățile publice locale au fost alese pentru un mandat de 4 ani, care expiră la 23 mai 2003.

** M.O., 1999, nr. 19-21, art. 79.

Astfel, concluzionează semnatarii sesizării, prin aplicarea Hotărîrii Parlamentului nr.807-XV sînt încălcate unele prevederi ale art.112 din Constituție privind autoritățile administrației publice locale, prin care se exercită autonomia locală în sate și orașe, și prevederile art.38 din Constituție, potrivit cărora alegerile libere au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat.

Ei consideră că prin nerespectarea Codului electoral la adoptarea acestei hotărîri Parlamentul a ignorat în mod evident prevederile art. 74 din Constituție privind adoptarea legilor și a hotărîrilor de către Parlament, deoarece Constituția instituie diferențe la adoptarea legilor organice și a hotărîrilor Parlamentului.

Avînd în vedere necorespunderea Hotărîrii Parlamentului nr.807-XV exigențelor constituționale, autorii sesizării solicită ca aceasta să fie declarată drept neconstituțională.

3. Potrivit art. 134 din Constituție, Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova, este independentă de orice altă autoritate publică, se supune numai Constituției, garantează supremația ei, responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat. În activitatea sa Curtea Constituțională se conduce de Constituție, de Legea cu privire la Curtea Constituțională, de Codul jurisdicției constituționale. Judecătorii Curții Constituționale sînt obligați prin lege să-și îndeplinească atribuțiile cu imparțialitate, în respectul Constituției și activează în baza principiilor independenței, colegialității, legalității și publicității.

În același timp, prevederile Legii cu privire la Curtea Constituțională (art.31), Codului jurisdicției constituționale (art.4 alin.(3), art.6) stabilesc limitele de competență a Curții, care examinează numai chestiuni ce țin de competența sa, în exclusivitate probleme de drept. Soluționarea acestor probleme se efectuează de către Curtea Constituțională în conexiune cu dispozițiile constituționale.

4. Curtea Constituțională exercită controlul constituționalității Hotărîrii Parlamentului nr. 807-XV exclusiv pe calea stabilirii corelației actului contestat cu prevederile concrete din legislația în domeniu și din Legea Supremă.

În procesul examinării cauzei Curtea, în baza art. 6 și art. 7 din Codul jurisdicției constituționale, operează numai cu date care au importanță pentru soluționarea obiectului sesizării.

Potrivit art. 39 alin. (2) din Codul jurisdicției constituționale, sesizarea trebuie să cuprindă obiectul sesizării, împrejurările pe care subiectul își întemeiază cerințele. Hotărîrea Parlamentului nr. 807-XV,

supusă controlului constituțional în baza art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, cuprinde două obiecte distincte, reprezentând următoarele probleme de drept, abordate de autorii sesizării: 1) corespunderea (necorespunderea) hotărîrii Parlamentului dispozițiilor constituționale privind adoptarea acestora (temeiurile, respectarea condițiilor de adoptare a hotărîrii ș.a.); 2) corespunderea (necorespunderea) hotărîrii Parlamentului despre fixarea alegerilor locale generale Legii Supreme, legislației naționale și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

5. Potrivit Constituției, adoptarea legilor, hotărîrilor și moțiunilor este o atribuție de bază a Parlamentului (art. 66 lit. a). Drept temei legal pentru adoptarea Hotărîrii Parlamentului nr. 807-XV a servit art. 122 alin. (1) din Codul electoral, în virtutea căruia Parlamentul stabilește data alegerilor locale generale sau anticipate printr-o hotărîre.

Prin art. 1 al Hotărîrii nr. 807-XV Parlamentul a fixat pentru data de 7 aprilie 2002 alegerile locale generale.

Avînd putere decizională ca organ reprezentativ suprem și legislativ, Parlamentul, prin această hotărîre, a abilitat organele respective din stat să desfășoare alegerile locale generale pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Modul de organizare și desfășurare a alegerilor în Republica Moldova este stabilit prin Codul electoral - legea organică nr. 1381-XIII, adoptată la 21 noiembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare* .

* M.O., 1997, nr. 81, art. 667.

În baza prevederilor menționate din Constituție și din Codul electoral, Curtea Constituțională apreciază ca fiind indiscutabil dreptul Parlamentului de a adopta o hotărîre într-un domeniu pentru care Constituția nu prevede adoptarea unei legi. Totodată, relevă că prevederile actului respectiv, atît în parte, cît și în general, trebuie să corespundă în mod efectiv Legii Supreme a societății și a statului Republica Moldova, care este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate (art. 1 alin. (3) din Constituție).

Constituția, în art. 2, statuează că suveranitatea națională aparține poporului, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție. De menționat, că această reglementare se referă la toate organele reprezentative alese, care, după Constituție, sînt autorități publice și care, în aplicarea puterii de stat, nu afectează caracterul unitar al statului. Titlul III din Constituție "Autoritățile publice" stabilește organele reprezentative din țară: Parlamentul (art. 60 și 61), Președintele Republicii Moldova (art. 77 și 78), autoritățile administrației publice locale (art. 111 - 113).

Menținerea suveranității statului implică garanții fundamentale de drept în formele stabilite de Constituție. O condiție incontestabilă a suveranității naționale este stabilitatea autorităților publice reprezentative, stabilitate asigurată de Legea Supremă a societății și a statului, care, prin art. 38, statuează că baza puterii de stat o constituie voința poporului. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat. De reținut, că prin Hotărîrea nr. 71 din 21 decembrie 1999** Curtea Constituțională a constatat că exercițiul drepturilor de vot și de a fi ales nu poate fi restrîns decît în

cazurile prevăzute de lege. Potrivit art. 54 alin. (2) din Constituție, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngerii decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

** M.O., 2000, nr. 5-7, art. 2.

Termenul "periodic" cuprins în art. 38 din Constituție, în contextul problemelor de drept supuse controlului constituționalității, își găsește expresie în Codul electoral și în legislația privind administrația publică locală și se raportează la durata de timp, determinată de legea electorală, pentru care se aleg autoritățile publice locale. În conformitate cu art. 119 din Codul electoral, autoritățile publice locale se aleg pentru un mandat de 4 ani, care începe efectiv din ziua efectuării alegerilor locale generale. În condițiile în care nu se restrînge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți (art. 54 din Constituție), acest termen are caracter periodic, astfel încît numai la expirarea lui se organizează și se desfășoară alegerile locale generale, prin urmare se respectă dreptul fundamental al poporului la exprimarea voinței sale.

Principiul constituțional al periodicității alegerilor libere, materializat prin reglementările legii organice electorale, are calitatea de a asigura stabilitatea autorităților reprezentative legal alese și continuitatea activității lor.

6. Alegerile generale se definesc prin Codul electoral ca orice tip de alegeri care au loc într-o singură zi, indicată în actul de stabilire a alegerilor, pe întreg teritoriul țării.

Reglementările privind alegerile locale - parte componentă a sistemului electoral național - sînt cuprinse în titlul V din Codul electoral și sînt aplicabile numai în cazul alegerii consilierilor în consiliile locale.

Consilierii în consiliile locale se aleg prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, pentru un mandat de 4 ani, care începe efectiv din ziua efectuării alegerilor locale generale (art. 119 alin. (1) din Codul electoral). Astfel regula privind alegerea consilierilor în consiliile locale pentru un mandat de 4 ani dezvoltă principiul constituțional de exprimare a voinței poporului prin alegeri libere, care au loc în mod periodic (art. 38).

Potrivit art. 135 alin. (3) din Codul electoral, confirmarea legalității alegerilor locale și validarea mandatelor consilierilor aleși se efectuează de către instanțele de judecată respective, fapt ce se indică în hotărîre. Astfel, dispoziția constituțională cuprinsă în art. 120 privind caracterul obligatoriu al hotărîrilor judecătorești definitive, inclusiv al hotărîrilor referitoare la validarea mandatelor consilierilor locali, presupune exercitarea mandatului autorității publice locale în condițiile și în termenul statuate de lege.

Consiliul local, în conformitate cu Legea nr. 186-XIV din 6 noiembrie 1998 "Privind administrația publică locală"*** (cu modificările și completările ulterioare), își exercită mandatul de la data declarării ca legal constituit pînă la data constituirii legale a noului consiliu ales. Mandatul consiliului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de asediu, război sau catastrofă (art. 19).

*** M.O., 1999, nr. 14-15, art. 60.

Totodată, stabilind expres termenul de exercitare a mandatului de consilier și a mandatului consiliului local, legislația prevede cazurile în care mandatul alesului local sau al consiliului poate fi revocat, suspendat și, ca urmare, încheiat. Consiliul local se consideră dizolvat de drept în cazurile expres stabilite de art. 21 alin. (3) din Legea privind administrația publică locală.

Activitatea consiliului local poate fi suspendată în baza Legii privind administrația publică locală (art. 30 alin. (1) dacă consiliul a adoptat decizii repetate, care au fost anulate irevocabil de către instanța de judecată. Suspendarea activității consiliului local se face de către Parlament, la propunerea motivată a primarului, a președintelui comitetului executiv al consiliului raional sau a Guvernului. Data pentru organizarea alegerii noii componente a consiliului local se stabilește de Comisia Electorală Centrală (art. 30 alin. (2) și (3).

De asemenea, numai în cazurile specificate de Legea privind administrația publică locală mandatul consilierului poate fi ridicat înainte de termen de consiliul respectiv (art. 31 alin. (1).

Prevederi similare, potrivit cărora poate fi limitată exercitarea mandatului autorităților locale sau consilierului local, conțin Codul electoral și Legea nr. 768-XIV din 2 februarie 2000 "Privind statutul alesului local". În sensul Codului electoral, "revocare" înseamnă retragerea mandatului persoanei care ocupă o funcție publică eligibilă de către instanța de judecată.

* M.O., 2000, nr. 34, art. 231.

Potrivit Legii privind statutul alesului local, mandatul acestuia de regulă durează pînă la data expirării mandatului consiliului sau primarului respectiv. Mandatul alesului local poate înceta înainte de termen dacă survin condiții legale pentru aceasta (art. 5 alin. (1). În cazul în care mandatul consiliului este prelungit în modul stabilit de lege, mandatul consilierului respectiv se consideră prelungit de drept, iar în cazul în care activitatea consiliului este suspendată în modul stabilit de lege, mandatul consilierului respectiv nu este afectat, dacă legea nu prevede altfel. Mandatul alesului local ales în locul altui ales local pe durata mandatului neexercitat al acestuia se încheie odată cu expirarea mandatului predecesorului (art. 6). O prevedere analogică conține și art. 94 din Legea privind administrația publică locală, potrivit căruia consiliile locale, raionale și consiliul municipal Chișinău, precum și primarii aleși în cursul unei legislaturi, ca urmare a dizolvării unor consilii sau devenirii vacante a unor posturi de primari, încheie mandatul predecesorilor. Aceste prevederi legale sînt conforme art. 7 din Carta Europeană a Autonomiei Locale din 15 octombrie 1985, care stipulează condițiile de exercitare a responsabilităților la nivel local, inclusiv condiția că statutul aleșilor locali trebuie să asigure liberul exercițiu al mandatului lor.

7. Prevederile titlului V "Alegerile locale" din Codul electoral, fiind aplicabile numai în cazul alegerii consilierilor în consiliile locale, stabilesc prin art. 139 condițiile în care se efectuează alegerile locale noi. Aceste alegeri au loc: a) dacă consiliul a demisionat, a fost dizolvat ori componenta lui s-a redus cu mai mult de 1/3 din numărul stabilit de Legea privind administrația publică locală; b) dacă și după votarea repetată nu a fost ales consiliul; c) dacă în unele localități nu au avut loc alegeri locale; d) dacă s-a efectuat reorganizarea administrativ-teritorială și în unitățile administrativ-teritoriale nou-formate este necesară alegerea

autorităților administrației publice locale. Curtea Constituțională observă că aceste alegeri poartă caracter cazual, și nu general, de aceea data alegerilor noi se stabilește de către Comisia Electorală Centrală, și nu de către Parlament.

8. Pentru considerentele expuse Curtea Constituțională apreciază că Hotărîrea Parlamentului nr. 807-XV "Cu privire la stabilirea datei alegerilor locale generale" produce efecte juridice care aduc atingere regimului constituțional. Prin fixarea alegerilor locale generale pentru 7 aprilie 2002 Parlamentul, de jure și de facto, a întrerupt mandatul consilierilor locali aleși pentru un termen de 4 ani. Or, Constituția și cadrul legal existent nu investesc Parlamentul cu dreptul de a întrerupe mandatul aleșilor locali. Fiind abilitat prin legea electorală să adopte hotărîri privind stabilirea datei alegerilor locale generale sau anticipate, Parlamentul, însă, în sensul art. 54 alin. (1) din Constituție, nu este în drept să suprimă sau să diminueze drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

În conformitate cu principiul constituțional al eligibilității (art. 109 alin. (1), consiliile locale și primarii, potrivit art. 112 alin. (1) din Constituție, se aleg și exercită autonomia locală în sate și orașe. Consiliile locale și primarii aleși activează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din sate și orașe (art. 112 alin. (2) din Constituție) pe durata mandatului de 4 ani, care începe efectiv din ziua alegerilor locale generale.

Totodată, Curtea relevă că prevederile actelor normative privind stabilirea datei alegerilor și desfășurarea alegerilor trebuie să corespundă art. 38 din Constituție, care consacră principiul exercitării dreptului de vot și de a fi ales.

Avînd în vedere dispozițiile constituționale invocate și cadrul legal privind sistemul electoral național și administrația publică locală, Curtea Constituțională apreciază că Hotărîrea nr. 807-XV a Parlamentului contrazice art. 2 alin. (1), art. 38, art. 54, art. 72 alin. (3) lit. a), art. 109, art. 112 și art. 120 din Constituție.

Curtea Constituțională,
pentru motivele arătate, conducîndu-se după art. 140 din Constituție, art. 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 6 alin. (2), art. 61 alin. (1) și (2), art. 62 lit. a) din Codul jurisdicției constituționale,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Declară neconstituțională Hotărîrea Parlamentului nr. 807-XV din 5 februarie 2002 "Cu privire la stabilirea datei alegerilor locale generale".

2. Prezenta Hotărîre intră în vigoare la data adoptării, este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

Victor PUȘCAȘ

Chișinău, 19 februarie 2002.
Nr. 10.

OPINIE SEPARATĂ

În temeiul art. 27 alin. (5) din Legea cu privire la Curtea Constituțională îmi expun opinia separată asupra prezentei cauze.

Prin Hotărîrea Curții Constituționale din 19 februarie 2002 a fost declarată neconstituțională Hotărîrea Parlamentului nr. 807-XV din 5

februarie 2002 "Cu privire la stabilirea datei alegerilor locale generale".

Îmi exprim dezacordul cu hotărîrea Curții Constituționale pentru următoarele considerente.

1. În conformitate cu art. 4 alin. (3) din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională examinează, la sesizare, în exclusivitate chestiuni de drept. Prin urmare, Curtea exercită controlul constituționalității numai al actelor juridice cu caracter normativ enumerate în art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.

Potrivit teoriei generale a dreptului, norma juridică este o regulă generală și obligatorie de conduită, care are scopul de a asigura ordinea socială. Orice normă de drept se caracterizează prin generalitate, obligativitate și constrîngere.

Hotărîrea Parlamentului nr. 807-XV din 5 februarie 2002, emisă în conformitate cu art. 122 alin. (1) din Codul electoral, are drept obiect de reglementare o situație concretă - stabilirea zilei (datei) alegerilor locale generale.

Acest act urma să producă efecte juridice doar într-o zi - la 7 aprilie 2002. Deoarece problemele legate de organizarea și desfășurarea alegerilor locale sînt reglementate de Codul electoral, dispozițiile Hotărîrii Parlamentului aveau caracter imperativ doar pentru organele electorale, constituite exclusiv pentru organizarea și desfășurarea alegerilor. Dispozițiile Hotărîrii Parlamentului nu sînt însă obligatorii pentru cele circa 2 milioane de alegători cu drept de vot, întrucît participarea la alegeri este un drept constituțional și nu o obligație a cetățenilor. Cu atît mai mult actul vizat nu este obligatoriu pentru cetățenii privați de acest drept în modul stabilit de lege.

Astfel, deși, prin caracterul și importanța ei, chestiunea ce face obiectul Hotărîrii Parlamentului nu se referă la probleme eminamente de drept, ea a devenit, totuși, obiect al examinării de cîtred Curtea Constituțională. Aceasta contravine competențelor Curții Constituționale, care rezidă în exercitarea controlului constituționalității actelor normative, adică în soluționarea problemelor de drept, și nu în soluționarea unei fapte.

2. Hotărîrea Parlamentului nr. 807-XV a fost adoptată întru executarea Legii nr. 764-XV din 27 decembrie 2001 "Privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova" și a Legii nr. 186-XIV din 6 noiembrie 1998 "Privind administrația publică locală" cu modificările ulterioare, legi care sînt contestate la Curtea Constituțională.

Deși, la moment, Curtea nu s-a pronunțat asupra constituționalității acestor acte legale, ea, totuși, a acceptat să supună controlului constituționalității Hotărîrea Parlamentului nr. 807-XV, coroborînd dispozițiile acesteia cu dispozițiile legilor contestate.

În hotărîrea Curții Constituționale sînt invocate argumente de neconstituționalitate nu atît a Hotărîrii nr. 807-XV a Parlamentului, cît a Legii nr. 781-XV din 28 decembrie 2001, prin care au fost operate modificări și completări la Legea privind administrația publică locală nr. 186-XIV din 6 noiembrie 1998, care, desigur, nu putea fi obiect de discuție în ședința Curții Constituționale din 19 februarie 2002.

Procedînd astfel, judecătorii Curții Constituționale și-au făcut public punctul de vedere într-o chestiune asupra căreia Curtea urmează să se pronunțe, astfel încălcînd dispozițiile art. 17 lit. b) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. 27 alin. (1) lit. b) din Codul jurisdicției constituționale.

Ca argument de neconstituționalitate a Hotărîrii Parlamentului Curtea invocă încălcarea dispozițiilor art. 2, art. 38, art. 109 alin.

(1), art. 112 alin. (1) și art. 120 din Constituție, aceste articole însă nu au nimic în comun cu stabilirea datei alegerilor.

În Hotărîrea Curții Constituționale se operează cu așa noțiuni constituționale, cum ar fi "stat de drept", "pluralism politic", "suveranitatea națională", "caracter unitar al statului". Nu este clar însă care este legătura cauzală între aceste noțiuni și stabilirea datei alegerilor. Aceasta cu atît mai mult cu cît stabilirea datei alegerilor nu se reglementează prin dispozițiile Legii Supreme.

3. Conflictul de drept constituțional, după cum rezultă din sesizare, constă în legitimitatea încetării mandatului consilierilor în legătură cu stabilirea datei alegerilor locale generale.

Acest conflict de drept constituțional putea fi rezolvat, în viziunea mea, numai după efectuarea controlului constituționalității Legii privind administrația publică locală cu modificările din 28 decembrie 2001 și Legii privind organizarea administrativ-teritorială din 27 decembrie 2001 și nu prin controlul constituționalității Hotărîrii Parlamentului despre stabilirea datei alegerilor locale generale. De altfel, sesizările prin care aceste legi sînt contestate, se află pe rol la Curtea Constituțională.

În pct. 6 și pct. 7 din Hotărîrea Curții Constituționale se operează cu noțiunile de "alegeri generale" și "alegeri noi". Din hotărîre însă nu rezultă ce dispoziții constituționale a încălcat legiuitorul atunci cînd a stabilit data alegerilor locale generale.

În aceleași puncte ale Hotărîrii se expun cazurile în care mandatul consiliului poate fi prelungit, situațiile în care mandatul alesului local sau al consiliului poate fi revocat sau suspendat în conformitate cu dispozițiile Legii privind administrația publică locală cu modificările și completările ulterioare.

Tot aici, cu referință la art. 5 alin. (1) din Legea privind statutul alesului local nr. 768-XIV din 2 februarie 2000, se menționează că mandatul alesului local poate înceta înainte de termen, dacă survin condiții legale pentru aceasta.

După părerea mea, astfel de condiții legale sînt dispozițiile Legii nr. 764-XV "Privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova", adoptată la 27 decembrie 2001, art. 4 alin. (1) al căreia stipulează că teritoriul Republicii Moldova se reorganizează sub aspect administrativ în raioane, orașe și sate, și ale Legii nr. 781-XV din 28 decembrie 2001 "Pentru modificarea și completarea Legii nr. 186-XIV din 6 noiembrie 1998 privind administrația publică locală", ambele legi fiind contestate la Curtea Constituțională.

Pentru motivele expuse, consider că, întrucît soluționarea sesizării nu ține de competența Curții Constituționale, ea nu putea fi admisă spre examinare și nu putea fi soluționată în fond.

JUDECĂTOR
AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Elena SAFALERU